

ата дружина трѣбва да завземе селото Медвенъ, а втората е намѣрвала въ Градецъ; прѣзъ Градецъ минува голѣмъ единъ пѣтъ за Сливенъ, койго е вече отъ другата страна на Балкана.

Другото време отъ вечерята прекарахъ съ доктора Боневъ и при нашия генералъ; генерала се не може начѣка на свойго премѣстване.

25-ий ЯНУАРИЙ.

Сутренъта отидохъ да пообиколюж ранения князь Ваземски. Гледай какво нещастие го сигнало тоя храбръ човѣкъ; на Шибка, въ оня страшенъ бой, отхърза се съ малка една сравнително раничка въ крака, а тукъ, прѣдъ самото преміирие, разбойника баши бозукъ му нависа сериозна и мѣчителна рана въ ржката; куршуна го ударилъ въ лаката и повредилъ костъта. При княза Ваземски заварихъ генерала, графа Толстой, ржката на когото сѣщо превързана, маойра Попова и повикания отъ Петербургъ докторъ; послѣдния не произвежда съ своята вънкашность твърдѣ добро впечатлѣние, а тѣй сѣщо и всичкитѣ му способе на лечението не сѣ харесватъ на нашитѣ военни докторе, които сѣ го отъ напредъ лечиле. Обѣдвахъ въ вѣщи, дѣто се и запознахъ съ всичкитѣ членове на Хаджи Вълковото семейство. Той има шестъ синове и една дъщеря; жената му валчеста една добра бабичка, прилича отъ вънъ на печена чървена ябълка. Пжкъ самия Вълко съ националнитѣ си дрѣхи, които приличатъ на нашитѣ малоросийски, всѣкога съ чубука въ уста и на главата му агнешки калпакъ, когото никога не снима, прилича на портрета на Тарасъ Булба. Семейството живѣе тихо и другарски, нѣ отъ стопанина се бои.

26-ий ЯНУАРИЙ.

Сутренъта ходихъ у генерала; до дѣто азъ бѣхъ тамъ леиде майоръ Челяевъ, койго се билъ върналъ съ дружината си отъ командировката въ околността на селата Медвенъ и Садово. Челяевъ е твърдѣ умисленъ, много разказва за подвигитѣ на отряда си и най послѣ увѣрява, че вземалъ едно баши бозушко знаме.